

TOLNAI OTTÓ

Ez még nem zene

*Azt mondta cickány
értetlenül bámultam
én még nem láttam cickányt
valójában görényt sem
csak egyszer rám rondított az ól padlásáról
cipeltem épp a sógor után a cintányért
mert akkor még ő volt
a tűzoltózenekar cintányérosa
hamuval fényesítette
cintányért csak hamuval szabad fényesíteni
a homok megkarcolja
ezt se tudtam
hogy megkarcolja
a homok a cintányért megkarcolja
vittem megvakítva
s ahogy rám rondított az ól padlásáról
a vakító cintányérokkel orra buktam
az egyik behorpadt
istenem mekkora balfasz mondta
ahogy kalapálta
szépen kikalapálta
szép egy cintányért kalapálni
egy horpadt cintányért kikalapálni
máris táncolni kezdtem
de azt mondta várjak ez még nem zene
kalapálta a cintányért
azt állította cickány
én csak patkányt láttam
ahogy két kis rózsaszín keze között
akárha imádkozva tartja a tojást
de ő azt mondta cickány
cickány hordja a tojást*

*én meg még nem is láttam cickányt
alig nagyobb mint egy ürge
a parancsnok volt a brácsás
a sintér a dobos
mert ha beleülnek
mindig beleül valaki a dobba
a sintér új bőrt tud húzni
azon nyomban új bőrt a dobra
szép új bőrt húzni egy dobra
ha valaki beleül
mert mindig beleül valaki a dobba
most táncolj monda
indulóra hogy táncoljak
úgy kiáltotta mint amikor ráléptél
a leszakadt villanydrótra
hajnalban egy tojást se találtam
azt monda cickány
mind elhordta a cickány
mit ütünk akkor a szalonnára kérdeztem
semmit monda
semmit kérdeztem
az nagyobb mint a strucc tojása
azt sem tudtam a semmi nagyobb
elém lökte
megdöbbenve meredtem a tányérba
mert valóban ráütötte
rá a mangalica szalonnájára
csorgott
még ma is csorog
két oldalt a számon a nyál
ráütötte a semmi tojását
amely valóban nagyobb volt
nagyobb a strucc tojásánál
ez akkor történt
amikor felénk az alföldön még nem volt
divat a struccfarm
ám az ő udvara már akkor tele volt
láthatatlan struccal
most táncolj jómadár
most lejtsd el násztáncodat monda*

és noha az éjszaka tűz volt
az ecet és a som között
már fel is állt a zenekar
csak a sintér nyúzta még a kutyát
csak lejts
ha friss a dobon a bőr mondta
sosem is mehet át indulóba
ha friss a dobon a bőr
lágább
mindig lágább kíséretet akartál
ha friss
még meleg a bőr a dobon
sokkal lágább a kíséret
sosem is mehet át indulóba
a nyúzott kutyák nem masíroznak
ha friss a dobon a bőr
ha a patina bevonta a cintányért
a vak martonosi kosárfonó is bukdácsol át
a hátára kötött HOHNER harmonikával
sziksón örült paprikán
ha lág a kíséret
a sétahajókról is a lila tengerekbe vetik magukat
mind vándor zenészeink
hisz ők is az indulók elől szaladtak világgá
ha lág a kíséret
rezzenetlen csüng a semmi tojásában
a jégzsinór
ha lág a kíséret
a kis melódia máris köti a kakashágást
hisz az a titkok titka
bokrétára kötni a jégzsinórt
ha lág a kíséret
a semmi tojásában bokrétára
kötetik a jég zsinórja
hozza a rozsdás varrótűt
bevarrja a kotlós szemét
varrja dallamos öltésekkel
hisz ő se lát a zöld hályogtól
varrja
ha lág a kíséret

*ha látgy a kíséret
halld
valami máris kocogtatja
kocogtatja belülről
a semmi tojásának boltját.*

